

Revista de Revistes

per C.

EL CONTROL D'ALIMENTS I MEDICAMENTS PATENTATS, ALS ESTATS UNITS

En la nova legislatura de les Cambres nord-americanes, reunides ara per 74.^a vegada després de les vacances de fi d'any, hi ha presentats no menys de nou projectes de llei per tal de reglamentar millor la manufactura, publicitats i venda d'aliments, drogues, productes terapèutics i de cosmètica. El més important d'aquests projectes és el del senador Copeland, de Nova York, que és metge. Aquest projecte és qualificat com «Llei per tal d'evitar la adulteració, falsificació i propaganda inconvenient d'aliments, drogues, productes i articles de cosmètica en el comerç entre els Estats i estranger i tot altre, subjecte a la jurisdicció dels Estats Units, per tal de protegir la salut pública, evitar l'engany del comprador i per altres fins».

El projecte ha estat estudiat i analitzat críticament per la Comissió de Medicina Legal de la «American Medical Association», la qual ha afirmat que «hi ha un gran perill en l'aprovació d'una llei que no estigui conforme amb les necessitats, llei que no protegeix el comprador de manera suficient, que exigeixi litigació costosa i llarga abans no pugui ésser aplicada eficaçment i que tingui per efecte excloure dels Codis per un quart de segle o més una llei que sigui veritablement eficaç».

La influència dels representants a la Cambra de sectes religioses que es dediquen a la curació, representa un gros inconvenient per arribar a una llei apta. Així en el projecte Copeland les «drogues» són definides només per l'abast del mateix projecte i «no per la reglamentació de la pràctica legal de l'art de curar». I per què no fer-ho així? Hom podria raonablement demanar-se. L'única resposta vàlida sembla ésser

que en alguns Estats els quiopràctics estan autoritzats a fer certes prescripcions encara que no usin drogues. Hi ha qui té la temença que el projecte Copeland decideixi als quiopràctics a emprar drogues anant en contra de les lleis d'alguns Estats. L'aclariment d'allò que hom entén per droga pot, sens dubte, contribuir a fer més alta la «litigació costosa» de què parla l'A. M. A.

També en el projecte, es defineix «l'opinió mèdica «com» l'opinió dins els respectius camps, d'alguna branca de l'estament mèdic a la qual pràctica sigui llicenciada legalment», i el terme «professió mèdica» significa, a desgrat de totes les apariències «les professions llicenciades de l'art de curar». ¿Què esdevé, aleshores, de la prohibició consignada en el projecte de la publicitat indeguda, si, l'anunciant pot ensenyar només que «opinions autèntiques i justificades» per tal de confirmar la seva propaganda? Possiblement la majoria de tribunals de jurat acceptaran com a bones, i seran aconsellats per a tenir-les per tals, les opinions de mitja dotzena de naturòpates a favor d'un determinat producte. Aquesta i altres febleses del projecte de llei no queden anul·lades per cap rigidesa en el reglament d'aplicació. Ans el contrari, el Secretari d'Agricultura resta expressament excusat de perseguir les «violacions lleus» si ell creu que és preferible un avís per escrit o una amonestació. Si hom té en compte que res hi ha que assenyali la diferència entre violacions «lleus» i «greus», i que en la pràctica en fer les denúncies resta en mans de subordinats, la feblesa de les disposicions és ben clara.

L'anàlisi feta per la «American Medical Association» serà d'utilitat si condueix a una correspondència entre els metges, societats i els seus representants a les Cambres. La premsa diària no s'ha fet ressò, ni és fàcil que se'n faci,